

A magyarországi Corától a brüsszeli Volkswagenig

Vasbeton szerkezetet exportálnak Szolnokról Belgiumba

A szocializmus izmosodásának idején tizenkét házgyár ontotta termékeit a magyar családok lakásgondjainak megoldására. A lakótelepek – főként a megyeszékhelyeken – egyre nőttek, a szocialista ipar szívta a munkaerőt.

A tizenkettek egyikét, a Beton- és Vasbetonipari Művek Szolnoki Gyárát 35 éve alapították. A magyar építőipar fura fintora, hogy a szolnoki gyár az egyetlen, amely saját városában egyetlen betonkockát sem emelt. Szolnok legnagyobb, Széchenyire keresztelt városrészébe a debreceni házgyárból érkezett építőanyag, a Tisza partján gyártott pedig egy másik Tisza-parti városba, Szegedre vándorolt. Abból lett az ottani Tarján lakótelep.

Magyarázatért a racionális mezőből egészen más tájra evezünk; az akkori megyei kiskirálykodás kormányozta azonmód a lakásépítők szekerét is. Sajnálatos tény, hogy a BVM-től nem vásárolhatott házgyári terméket a helyi építőipar.

Amikor további lakótelepekre már nem futotta, a szolnokiak is másfelé orientálódtak: ipari épületek szerkezeteit, és ún. lakossági termékeket – gerendákat, áthidalókat, betongarázsokat – kezdtek el gyártani, ezzel maradtak életben.

A tizenkét, egykor házgyárként indult betongyártó vállalkozásból tizenegy bezárt. Szolnok működik. Különös szerencse? Az is. Persze, ennek a szerencsének kellett, hogy legyenek kovácsai!

Ugorjunk nagyot az időben, ne vesződjünk a csődegyezség, meg a privatizáció gondjaival. Annyit jegyezzünk meg csupán, hogy az új nevén BVM Szobeton Kft. a dunaujvárosi Ferrobeton Rt. és saját dolgozóinak tulajdonában folytatja csatározását.

Ellenben annyit nem csupán a tények kedvéért, hanem a nekigyürkőzés lendületének ábrázolására is érdemes leírnunk: A privatizációs vételárat a tervezett nyolc helyett négy év alatt nyögte ki a kollektíva. Miért ez az önsanyargatás; osztalékkifizetés helyett a részletek törlesztése? Nagyon is ésszerű okból! Amíg a hitelek ketyegnek, meg mondjuk osztalékra is elperreg, fejlesztés, korszerűsítés aligha jöhet számításba.

A tartozást letudva újabb nagy levegőt vettek a magyar piacon ötödik-hatodik helyezett szolnoki betongyárban: 2001-ben 100 milliós, tavaly és az idén együttesen pedig 240 milliós fejlesztést hajtottak végre, amelyek a minőség javítását, a nehéz fizikai munka kiváltását, a zajforrások kiszűrését hivatottak szolgálni. Időközben – már hat éve – bevezették az ISO 9002 minőségbiztosítási rendszert, majd annak korszerűsített változatának, az ISO 2000-nek is megfelelték.

Nézzük most már ezen igyekezetek hozadékát a piacon! A Magyarországra települt multinacionális vállalatok beruházásainak jelentős részéhez szállítottak vasbeton szerkezeteket Szolnokról. Ízelítőül álljon itt az Audi győri gyárának, vagy a Philips székesfehérvári csarnokának építése, a Suzuki esztergomi gyárának bővítése, a Plaza bevásárlóközpontok közül az egyszerre épült szombathelyi, szolnoki és zalaegerszegi épületegyüttesek kiszolgálása. Aztán egyszer csak beállt e sorba a Cora. Az eddig kiépült magyarországi Cora áruházlánc hat tagjának építéséhez szállítottak vasbeton termékeket Szolnokról. Ami nemcsak az erős versenyben való helytállásnak, a nyugat-európai színvonal megfelelésének példája, hanem mindezek hozadékaként új, külföldi piacok nyíltak.

Amiről korábban ábrándozni is ostobaságnak tűnt: Dunaújvárosban behajózva szolnoki betonszerkezeteket cipelnek az uszályok a Dunán, majd a Duna–Majna–Rajna csatornán Brüsszelbe. Ez meg a Campona és Cora áruházak beruházásait intéző belga–francia érdekcsoportnál kiérdemelt bizalomnak köszönhető.

– Amikor brüsszeli beruházás megvalósításához kértek árajánlatot tőlünk, őszintén szólva, csak mosolyogtunk – emlékezik külkapcsolatuk indulásának valószínűségére Kurucz István, a BVM Szobeton Kft. ügyvezető igazgatója. – Aztán, amikor értesítettek, hogy ülünk le tárgyalni, nem hittünk a fülünknek.

A beruházó nem a kilométereket számolja, hanem azt, hogy számára miért éri meg. A Szolnokon tapasztalt minőség garanciája, a határidőre történő teljesítés és az ár, aminek együttese hozza ki a végeredményt: nem eszement gondolat Magyarországról vasbeton elemeket exportálni Nyugat-Európába.

Mindeddig egy iroda- és egy raktárépület, valamint a Volkswagen Brüsszel melletti gyára épült meg ily módon magyar közreműködéssel. A 2003 elejére ígértekhez képest Szolnokról már 2002 novemberében, decemberében útnak indították gyártmányait. Mostanában újabb belgiumi létesítmények szerkezeteiről tárgyalnak, köztük egy harminc emeletes épület nagy teherbírású vasbeton födémeiről.

A minőségi betontermékek gyártása, esetleg exportja egyébként nem csak a legújabb idők jele Szolnokon. A hetvenes években egy bécsi irodaházhoz, majd a Budai Várban épült Hilton szállodához a Tisza partján gyártottak magas igényeknek megfelelő vasbeton termékeket.

A folyamatosan változó, egyre növekvő igények, a munkakörülmények javításának kényszere határozza meg a további fejlesztéseket Szolnokon. Osztalékot továbbra sem fizetnek, határozott a taggyűlés. A befektetett forintokkal a cég értéke nő – vélekednek.